

Jako by byl konec století
dívky v bílých šatech
čekají, až vzdušné polibky odletí
a přistanou mládencům na rtech

Marie, Milada, Helena, Grétka
všechny rukou si oči cloní
mládenci kouří laciná retka
jako ti, co odjeli vloni

A kde jsou, a kde jsou, a kde jsou
postávají u trati milenky, ženy a matky
odnesou to odesou, odnesou
ať už se jim vrátěj, nebo nevrátěj zpátky

Pláč přehluší zvuk vojenských kapel
fotka ukrytá až na dně v ranci
kdo by myslel na to, že dost možná zkape
jsme hrdinové, jsme branci

Kdo by myslel na to, že pro čela naše
jsou už kulky někde lité
teď, když vyhrávají marše
za čepicí bílej kvítek

A kde jsou, a kde jsou, a kde jsou
vlaky odvážej milence, muže a syny
odnesou to, odnesou, odnesou
jestli se vrátěj, tak už navždycky jiný

Marie, Milada, Helena, Grétka
bledé, jak v prsa by je bodli
kéž se ještě někdy se svým milým setkám
tiše se modlí

Kadeř vlasů na památku
ovázaná stužkou barvy duhy
slyším šeptat matku
kéž se vrátí domů aspoň každý druhý

A kde jsou a kde jsou a kde jsou
vlaky odvážej milence, muže a syny...